

Jane Hällmans man Leif dog i väntan på operation.

Foto: Anette Nantell

”Läkarna sa att det inte funnits några platser”

När köerna växte till operation av bukspottkörtelcancer vid Karolinska universitetssjukhuset i somras fick Leif Hällman, 76, just den diagnosen. Han hann aldrig få sin operation.

– Han hade kanske inte klarat sig även om han opererats direkt. Men nu känns det som om han inte fick en chans, säger Leifs fru Jane Hällman.

● Det är inte när hon visar var Leif brukade sitta, i den blå favoritfåtöljen i vardagsrummet i lägenheten i Hallstavik. Eller när hon berättar hur mycket barnbarnen betydde för honom. Eller när hon beskriver hur hon tänkte ”Synd, han är för kort” när hon såg honom för första gången, på krogen för över 50 år sedan.

Det är när hon ger oss sin mejladress, som tårarna kommer.

– Den är ”janeochleif@...” Jag har tänkt ändra den nu, när han är borta. Men det har liksom inte blivit av.

Leif Hällman, 76, ler mot kameran på fotot från uteserveringen på Gran Canaria i mars i fjol. Då var han precis som vanligt.

Men veckan innan midsommar började han känna en diffus smärta i sidan av magtrakten. Hustrun Jane Hällman, 74, oroades mer än han själv och fick honom att söka hjälp på vårdcentralen efter helgen.

Han skickades till röntgen och den 19 juli kunde läkare på Norrtälje sjukhus konstatera en tumör i bukspottkörteln. Två veckor därpå fick han komma till Karolinska universitetssjukhuset i Huddinge, där läkare konstaterade att hans värden var bra, och att tumören därför kunde opereras.

– De sa att den skulle tas bort så fort som möjligt, säger Jane Hällman.

Veckorna gick. Den 21 augusti fick Leif träffa narkosläkare på Karolinska för kommande operation.

Men dagarna därpå blev Leif snabbt sämre, fick gulsot och igen-täppta gallgångar. Snart var han så dålig att han inte längre kunde opereras.

– Läkare på Norrtälje sjukhus sa i september till oss att det varit sommar och semester och att det inte funnits några platser på Huddinge.

Efter veckor av svåra plågor, somnade Leif in på hospice i Vallentuna, kvällen den 4 oktober.

Nu har det blivit tyst hemma i lägenheten. Jane Hällman försöker skingra tankarna med keramiken hon producerar i källaren. Tre-dimensionella skärgårdsvyer med

Den 19 juli fick Leif veta att han hade bukspottkörtelcancer. Han hann aldrig opereras.

röda båthus och stengrå kobbar. Små blåbärsbarn som kravlar över kanten på vita skålar och muggar.

När Jane Hällman läste i DN om sjukhusledningens hantering av sommarens bukspottkörtelcancerköer på Karolinska, kände hon hur ilskan hon försökt begrava med Leif, bubblade upp i henne.

– Prognosen för den här typen av cancer är ju dålig och Leif hade kanske inte klarat sig, även om han opererats direkt. Men nu känns det som om han inte fick en chans.

Jane och en av sönerna har skrivit till Patientnämnden, och fått skriftligt svar av överläkaren Ralf Segersvärd, som beklagar att familjen upplevt att behandlingen dragit ut på tiden, men att förloppet enligt hans bedömning inte hade kunnat hindras av en mer skyndsam behandling.

Överläkaren informerade samtidigt om möjligheten att anmäla till Ivo, vilket familjen planerar att göra.

Att upprinnelsen till situationen med sommarens cancerköer var att en grupp operationssjuksköterskor under våren fått nej när de krävt några tusen kronor i högre lön och då sagt upp sig, gör Jane Hällman särskilt arg.

– Det här måste få ett slut. Vi måste ju kunna ge våra sjuksköterskor tillräckligt i lön så att de stannar. Höj skatten. Jag är villig att betala för att Sverige ska vara ett land där medborgarna kan få vård. Vad ska vi annars med pengarna till?

Lisa Röstlund

lisa.rostlund@dn.se

Anna Gustafsson

anna.gustafsson@dn.se